

'Praat met kinderen van scheidende ouders'

Ouders moeten tijdens en na een scheiding open staan voor de emoties en vragen van hun kinderen, vindt scheidingsbemiddelaar Inge Bosveld. Zo kunnen psychische problemen worden voorkomen.

door onze redacteur
Petra Noordhuis

ARNHEM - De regeringspartijen CDA, PvdA en ChristenUnie hebben in het coalitieakkoord vastgelegd dat er meer aandacht moet komen voor de gevolgen van echtscheiding voor kinderen. Dat dit hard nodig is, blijkt uit een onderzoek onder 1600 kinderen van gescheiden ouders dat gisteren naar buiten kwam. In het onderzoek dat in opdracht van de Raad voor de Kinderbe-

scherming is uitgevoerd, komt naar voren dat kinderen van gescheiden ouders op termijn meer psychische problemen hebben dan tot nu toe werd gedacht. Ze vertonen van hun twaalfde tot en met hun zestiende levensjaar vaker dan andere jongeren angsten, depressies en agressief en strafbaar gedrag. Ook roken, drinken en blowen ze vaker. Opvallend is verder dat ouders in vergelijking met de situatie in 1998 meer zijn gaan ruziën tijdens en na de scheiding. Echtscheidingsbemiddelaar Inge Bosveld is niet verbaasd over de onderzoeksresultaten. Ze is twee jaar geleden begonnen met het kindgericht echtscheidingsbemiddelingsbureau dat in Arnhem, Doetinchem en Nijmegen werkt. Het is een bureau voor

ouders die ervoor kiezen om niet ieder apart naar een advocaat te gaan, maar om samen tot een oplossing te komen. Ook kinderen kunnen er gesprekken krijgen, met een eigen coach.

Kinderen van gescheiden ouders krijgen met psychische problemen te maken, ondanks alle scheidingsbemiddelaars die in Nederland aan het werk zijn. Hoe verklaart u dit?

„Het co-ouderschap lijkt wel een hype, negen van de tien ouders willen het. Ze gaan ervoor om samen voor de kinderen te zorgen. Dat is iets wat ik op zich toejuich, maar mensen beseffen vaak niet wat de consequenties zijn. Co-ouderschap vergt goed overleg, terwijl er tussen ouders die willen scheiden vaak geen

goede communicatie bestaat. Mensen gaan niet voor niets scheiden. De resultaten van het onderzoek verwonderen me dan ook niet. Ik ben het eens met scheidingsonderzoeker dr. Ed Spruijt die constateert dat het kennelijk niet zo eenvoudig is voor ouders om na een echtscheiding samen voor de kinderen te zorgen.

Kunnen ouders die slecht met elkaar communiceren dan maar beter niet aan het co-ouderschap beginnen?

„Als de communicatie niet goed is, probeer ik die eerst op te krikken door er een paar gesprekken aan te wijden.”

Herkent u de problemen waarmee kinderen van gescheiden ouders

volgens het onderzoek te maken krijgen?

„De kinderen die wij zien, zijn vaak angstig en hebben allerlei vragen, bijvoorbeeld 'Als ik wat liever was geweest, waren papa en mama dan nog bij elkaar?' 'Waar kom ik te wonen?' en 'Als ik bij mama ga wonen, houdt papa dan nog van me?' Veel kinderen maken zich ook zorgen over de financiën. Ze kunnen bang zijn dat hun moeder na de scheiding niet meer genoeg geld heeft en ze kunnen zich afvragen of ze wel op hun sportclub kunnen blijven.”

Denkt u dat het mogelijk is te scheiden zonder dat kinderen daar ernstige gevolgen van ondervinden?

„Ouders zijn bepalend voor hoe

het met het kind gaat. Ze moeten tijdens de scheiding al 'meelopen' met hun kinderen en aandacht hebben voor hun emoties en vragen. Als ouders dat niet doen, maken kinderen hun eigen waarheid. Er komen bij ons wel eens kinderen binnen die bedplassen of die onhandelbaar zijn geworden, die niet meer praten en slaan. Na een paar gesprekken bij ons zeggen de ouders vaak al dat het kind erg is opgeknapt. De eerste lading is eraf, of zoals de kinderen zelf zeggen: de knooppjes zijn uit hun buik. Als er bij echtscheidingen meer aandacht komt voor de emoties en vragen van kinderen, gaat het percentage kinderen dat met psychische problemen te maken krijgt, zeker omlaag. Daar ben ik van overtuigd.”